2009. I. negyedév A Hatvani Református Gyülekezet és Szórvány Gyülekezetei Lapja 14. évf. 59. szám

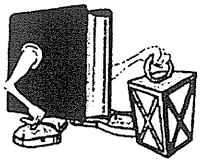

LÁMPÁS

A Lámpás újság minden kedves olvasójának áldott nagyheti elmélkedést és felszabadult húsvéti örömöt kívánunk.
Gyülekezetünknek a 2009-es évre is van egy éves igéje, amely elkísérhet bennünket a tizenkét hónapon át. Az idei ige egy kérdést tartalmaz számunkra.

A Szerkesztőség

TANÍTÁS

Akarsz-e a Vőlegény barátja lenni?

Jn 3,26-30

A vőlegény és menyasszony egymásra találását Jézus korában egy közvetítő személy segítette. Őt hívták a *vőlegény barátjának.* Ehhez a bizalmi tisztséghez hármas feladat tartozott.

- A vőlegény barátja ment el a lányos házhoz *megkérni* a leendő férj számára a menyasszony kezét. Ebben a tiszteletteljes küldetésben minden felelősség az övé volt. Ha rosszul képviselte a házasodni kívánó férfit, esetleg nem megfelelően viselkedett, akkor mindent elronthatott, - éppen ezért kellő alázattal, egyszersmind határozottsággal kellett fellépnie.

- Ő volt a házassági *útegyengető.* Hogy a menyegző valóban létre jöjjön, sok kérdést kellett tisztázni. A két család ebben a folyamatban is számíthatott a vőlegény barátjára. Azonban bármilyen megkapó és sikeres lehetett is fellépése, azt mindvégig világosan tudnia kellett, hogy nem ő a vőlegény, és hogy nem az övé a menyasszony.

- A vőlegény barátjának küldetése a *nászéjszaka eljöveteléig* tartott. Az est eljöttével ő engedte be a vőlegényt a menyasszonyhoz. Mivel ő ismerte *a vőlegény hangját,* bizonyos értelemben ő volt a felelős azért, hogy ne eshessen meg a *Jákób és Lea* szomorú története az ifjú párral. Amikor azonban meghallotta az ifjú férj örömteli, az egymásra találás boldog kiáltását, akkor tudta, hogy letelt a szolgálata.

Keresztelő János a Messiás-vőlegény barátja volt. Hatalmas lendülettel kérte az Izrael-menyasszonyt, hogy forduljon Urához, a megérkezett Messiáshoz. Ott a Jordán partján egyértelmű döntésre hívott fel mindenkit arra, hogy a szíve mélyén döntse el, hogy kihez is akar tartozni, s kész-e teljesen az eljövendő Úr szerint élni.

A *megmosás szertartása* is a menyegző képéhez tartozott. A menyasszonynak egy rituális medencében (mikve) kellett megmerülnie, hogy minden tekintetben tiszta és felkészített legyen ura számára. Ezért János szolgálatának lényegi eleme volt a keresztelés is, tehát a „menyasszony" vízben való megmosása.

János mindezt örömmel tette. Tanúi lehetünk áthevült lelkesedésének: Ő mutatja be Jézust Izraelnek, mint az Isten Bárányát, s egyben Izrael vőlegényét. Olyan jó látni, hogy János tudomásul vette azt is, hogy a menyasszony nem az övé. Amikor saját tanítványai közül egyre többen Jézust kezdték el követni, ő bátran kijelentette, hogy nem ő a vőlegény, nem ő a Messiás, hanem Jézus!
János a kellő időben ismerte fel azt is, hogy szolgálata lejárt. Tudta, hogy most már Jézusnak kell növekednie, neki pedig alászállnia. Az alászállás képében a *holdfogyatkozás* kissé szomorú képét fedezhetjük fel. A teliholdas ragyogás ideje János számára elmúlt. Most a *fogyás* ideje következik.
Talán János sem gondolta, hogy ez az elfogyás milyen fájdalmas és szomorúan tragikus is lehet. Ismerjük az evangéliumi tudósítást: a Keresztelő Heródes börtönébe került. Jézusnak küldött kételkedő üzenetében szemlélhetjük a vőlegény barátjának sajátosan szomorúan „elfogyó" sorsát is (Mt 11,2-3). Jézus azonban mindvégig elismerően szólt Jánosról. Jeruzsálemi vitáiban is utalt arra, hogy János a mennyből vette küldetését (Mt 21,23-27), sőt a legnagyobb volt az asszonytól születettek között (Mt 11,11).

Alkalmazás

1. Fedezd fel nagy kiváltságodat!

Te is lehetsz a Vőlegény barátja. Jézus arra hívta el tanítványait, hogy Róla szóljanak, és hozzá vezessék az embereket. Kész lennél-e a nagy Vőlegény érdekében megszólalni környezetedben? Vágyakozol-e arra a hatalmas tisztességre, hogy Jézus bizalmas embereként járj ebben a világban, és közben mennyei menyegzőre készíted fel az embereket?

Gyermekkori gyülekezetemben ismerkedhettem meg a *Szakállas Feri* bácsival. Ő egy modernkori Keresztelő János volt számomra. Azért hívták „szakállas"-nak, mert drámai megtérésének órájában megfogadta az Úrnak, hogy soha többé nem nyúl beretvával arcához.
Új élete egy öngyilkossági kísérlettel kezdődött. Miután párt-titkárként meghasonlott élete, végezni akart magával. Azonban, amikor beretváját a nyakára tette, Isten hangját hallotta meg: *„Ne tedd!"*. Engedett a szónak, nem ölte meg magát, hanem szívből megtért és élete végéig Isten embere lett.
Volt egy ütött-kopott kis bőröndje, amelynek egyik fedelére a *Tízparancsolat* teleírt két kőtábláját ragasztotta fel. Amikor vonatra szállt, mindig a legzsúfoltabb helyet kereste. Illedelmesen leült az emberek közé, kistáskáját pedig a térdén tartotta. Senki sem kerülhette el a szembesülést a táskán látható kihívóan szembesítő isteni igékkel. Sokan emlékszünk rá, hogy a kommunista időben nem volt egyszerű isteni tükröt állítani az emberek elé. Feri bácsi azonban táskáján keresztül sok embert segített el bűnbánatra. Amikor elkezdődött az Isten szerinti megszomorodás egy szívben, akkor váratlanul megfordította kopott bőröndjét. A táska másik oldalán is volt egy kép. Hallgatói a megfeszített Jézus *golgotai keresztjét* és a Jn 3,16 bíztató igéjét pillanthatták meg. Az öreg ekkor kezdett el Jézus életmentő szeretetéről beszélni. Elmondta, hogy Jézus mindnyájunknak tud új életet ajándékozni, ahogy ezt ő is megtapasztalta.

2. Tudnál-e második lenni Jézus után?

Keresztelő János tudott második, illetve utolsó is lenni. *A mennyei lovagrend* című regényben a szerző *Brent Curtis*, önző énünket ahhoz a személyhez hasonlítja, aki késve ér a moziba, aztán leül, de folyvást belebeszél a film menetébe. Láthatóan úgy érzi, mintha ő lenne a főszereplő.
Curtis szerint sokan tesszük ugyanezt. Nehezen vesszük tudomásul, hogy nem mi vagyunk a történelem főszereplője és rendezője.
Világunk nagy filmje végső soron Isten Országáról szól. Boldog dolog felismerni, hogy a történelem Isten filmje. Isten nagy szeretete azonban éppen az, hogy bennünket is *meghív* ebbe a filmbe, - mégha nem is tesz meg bennünket abban főszereplőnek. A főszereplő ugyanis az Ő Fia, Jézus Krisztus. Amikor Őt elfogadjuk, akkor örömmel megtalálhatjuk saját megtisztelő szerepünket is: életünk egésze Őrá mutató élet lehet.
Egy kevésbé ismert festményen Jánost különös pózban látjuk: János az aránytalanul nagyra festett hüvelykujjával hátrafelé mutat, miközben ő útján energikusan előre halad. Igen ez azt jelenti, hogy tudnom kell Jézus mellett második lenni, és minden körülmény között, szavaimban és tetteimben Őt elsővé tenni.

Mindez igen nehéz feladat, hiszen mindnyájan nagyon szomjazunk énünk ünneplésére és csillogtatására. A sztárlét kísértése kitapintható egyházainkban is. A *messiás-komplexus* karnyújtásnyira van tőlünk. Számos gyülekezeti vezető nincs tisztában gyülekezetének tulajdon-viszonyaival. – Ezért veszíti el a Vőlegényt (Jézust), de a menyasszonyt (gyülekezetet) is. János azonban tudta, hogy ő mindenkor csak a második lehet, mert a menyasszony a Vőlegényé.

Az elsőbbséget belső életünkben is az Úrnak kell adni. Amikor újjászületünk, akkor Isten, Igéje és Lelke által, egy új *jézusi embert* teremt bennünk. Ez az új ember örök, és örömmel kíván Isten igéjének engedelmeskedni. János apostol megjegyzi, hogy nem tud még vétkezni sem (1Jn 3,9). Ez azt jelenti, hogy nem fog *folyamatosan* vétkezni, mert képes már nem vétkezni (*posse non peccare*). Tudjuk azonban, hogy megmarad bennünk valamilyen rész régi életünkből is, amelyiknek nem tetszik a „rendszerváltás". Ez az ó-emberi rész harcol az új ellen. Itt is komolyan kell vennünk a Keresztelő szavait, sőt azt programmá kell tennünk: Neki tehát, a bennünk lévő *jézusi embernek*, növekedni kell, nekünk pedig alászállnunk. Minden attól függ, hogy melyik emberemnek adok előnyt, tehát kellően tisztáztam-e magamban a prioritásokat.
Az egyszerű kutyaviadalt rendező személy azért nyert állandóan, mert mindig a győztes állatra tett fogadást. Egyszer kisfiának elárulta a titkát: Azért nem volt számára meglepetés, hogy melyik állat nyer, mert tudta, hogy melyiket etette az elmúlt napokban, s melyiket fogta böjtre. Ez a te új embered győzelmének, illetve

vereségének is a titka. – Ha régi életünk el tud tűnni, akkor a kibeszélhetetlenül értékes Krisztus-kincs ragyog majd fel törékeny élet-edényünkben (2Kor 4,6-7).

3. Fontos a jó befejezés is

Keresztyén szolgálatunk nem holmi sprintelés, hanem bizony *hosszútávfutás*. S ezen belül igen fontos a befejező szakasz. Igénk szerint János itt még világosan látja ennek a lényegét, de tudjuk, hogy később Heródes börtönében elbizonytalanodott Jézus küldetését illetőleg.
Pál az Athénieknek beszélt arról, hogy egyik életfeladatunk éppen ez: fel kell ismernünk saját határainkat és rendelt időnket is (ApCsel 17,26).
Az Úr elkezd velünk dolgokat Isten Országában, de el kell fogadnunk békességgel azt is, hogy egyszer időnk lejár. A munkát az Úr a maga módján, vagy pedig mással folytatja. A mi örömünk mindenkor azonban megmaradhat: Nem a szolgálat nagysága volt a fontos, hanem az, hogy Ő megdicsőült általunk. S tudhatjuk: ha valaki neki szolgál, akkor azt megbecsüli az Atya. Pál apostol nagysága abból is kitűnt, hogy így tudott „nyugdíjba menni": *A nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, végezetül pedig eltétetett nekem az igazság koronája.* Ámen.

Dr. Tatai István
Lelkipásztor

Bizonyságtételek

Isten gondoskodik

Február elején kaptam az OTP-től egy üzenetet, hogy megváltozik folyószámlám hitelkerete. Ez azt jelentette, hogy februárban nem tudtam felvenni a fizetésemet. – Istent kértem, hogy segítsen, hogy számláink ne maradjanak kifizetetlenül.
Két nap múlva a koreai gyülekezet egyik presbiter-házaspárától kaptunk ajándékba egy összeget, néhány nap múlva pedig Zoli kapott szintén a koreai gyülekezettől fél évre ösztöndíj támogatást. A kettő pontosan a kiesett fizetésem összege volt. Nagy hála volt a szívemben Istennek, hogy meghallgatta kérésemet.

Bátonyterenye, ***Pádárné H. Judit***

Isten és a fegyelmezés

Szeptembertől járok az iskolákba és egy oviba Biblia klubot tartani. Az egyik összevont osztályban észrevettem, hogy a nagyobb fiúk megbántják a kicsiket. Ezért külön akartam tanítani a kisebbeket. A tanító nénitől kértem, hogy a rendbontók külön jöjjenek a tanításra.
Az első alkalom megdöbbentő volt: a gyerekek összevissza futkároztak, felmásztak az asztalra és a falakat ütögették. Próbáltam rájuk szólni, de nem hallgattak rám, csak egyre hangosabbak lettek. Ezen az órán semmit sem tudtam tanítani, így kénytelen voltam idő előtt levinni őket osztályukba. A helyzet egy hét múlva sem változott. István lelkésszel beszéltem erről a keddi imaórán, és együtt imádkoztunk. A gyerekeken azonban nem láttam változást. Ekkor úgy döntöttem, hogy inkább ne jöjjenek a rendetlenkedők. Mindezt elmondtam az osztályfőnöknek, s kértem, hogy Dávid és Zoli ne vegyenek részt a foglalkozáson. Sajnáltam őket, de nem volt mit tenni. A keddi imaórán megint kértük az Úr segítségét, s ekkor történt a csoda: A tanító néni feljött a terembe a gyerekekkel és azt mondta, hogy Dávid és Zoli nagyon akarnak jönni a klubba. Ha mégis rosszak lennének, csak szóljak, s akkor majd leviszi őket az igazgató nénihez. Elfogadtam javaslatát, és elkezdődött az óra. S valóban csoda történt! Olyan aranyosak voltak, mint a kisbáránykák. Csendesen asztalhoz ültek és figyeltek rám. Együtt énekeltünk, tudtam arról beszélni, amivel készültem, sőt a feladatlapokat is ügyesen megcsinálták. Tényleg jók akartak lenni, én pedig a végén megdicsértem őket.
Hálát adok Istennek. Az Úr segített nekem és jó irányba vezetett.

Jang Bo Kyeung

Örüljünk együtt a jobbágyi testvéreinkkel!

Visszatekintés

Jegyzőkönyveink szerint már Bárdos Lajos lelkipásztor idejében (1933-1943) tartottak református istentiszteleteket Jobbágyiban. Templom nem lévén, a helyi közösség kezdettől fogva a *Révész család* otthonában találkozott. A Hatvanból kilátogató lelkipásztorok személye ugyan folyamatosan változott, de a gyülekezetet befogadó család mindvégig ugyanaz maradt. *Révész Dániel* halála után (1986) lánya Bodor Ferencné Elza néni, folytatva a családi hagyományt, ő lett a gyülekezet házigazdája.

A közösség mai arculata

A 2001-es népszámlálás adatai szerint Jobbágyiban 71 református él. A hittestvérek elérése és megszólítása nem kis feladat a helyi közösség számára. Próbálkozások azonban folyamatosan történnek: A gyülekezet tagjai személyesen hívják istentiszteletre a megszólítható érdeklődőket. A Biblia mélyebb megértése érdekében néhány éve *bibliaóra* is van havi rendszerességgel. A gyülekezet több alkalommal rendezett nyitott karácsonyi ünnepséget és szeretetvendégséget a község színháztermében, ezeken fellépett *bábcsoportunk*, s bemutatkozott az országos *Kékkereszt* is.

Épületvásárlás

Időközben a Jobbágyi Szórvány-gyülekezetnek nemzetközi híre lett. 2008-ban az amerikai *Ron Seck* lelkipásztor járt közöttünk, sőt egy dél-koreai internetes TV stábot is vendégül láthattunk. Nagylelkű külföldi és helyi adományozók segítségével sikerült a jobbágyi reformátusoknak imaházhoz jutniuk. A *Kossuth út 9.* szám alatt található épület még ugyan kisebb-nagyobb javításokra szorul, mindazonáltal *2009. április 12-én*, du. 3-kor, Húsvét vasárnap szeretnénk megtartani első istentiszteletünket. Mindenért Istené legyen a dicsőség!

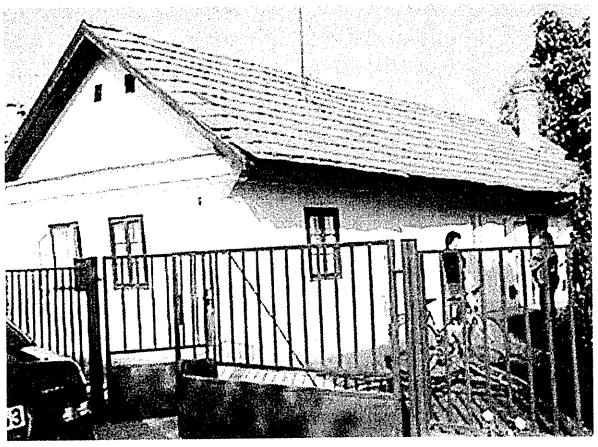

Erre az alkalomra minden érdeklődőt és élő vízre szomjazó személyt szeretettel várunk!

Könyvajánló

Dr. Tatai István: Bibliai kardiológia

Anatómiai tanulmányaim kezdetén alkalmam volt látni egy igazi emberi szívet, amely a bánattól meghasadt. Ez az életre szóló élmény megértette velem, hogy a szív egy nagyon fontos szervünk, ami nem csak a vér pumpálásáért felelős.

Tatai István Bibliai kardiológia című könyve a szív állapotáról szól, amelyben a szerző nem csak a diagnózist állítja föl, hanem a gyógyulás útját is megmutatja. Lelkipásztorunk könyve a tőle megszokott érdekes, olvasmányos stílusban tárja elénk a szív állapotait — szám szerint hetet — az irigy szívtől, az imádó szíven át az Urat visszaváró szívig. Hasznos olvasmány magányosoknak, házaspároknak, szerelmeseknek, megfáradtaknak, frisseknek, fiataloknak és idősebbeknek, egyszóval mindenkinek.

Amint a példabeszédekben olvashatjuk:

Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet (Péld 4,23). Ebben nyújt segítséget nekünk ez a remek könyv. Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy elolvashattam ezt az értékes tanulmányt!

Fonyódi Imréné

Hírek

Parakletos Ifjúsági és Családos Konferencia

A vajtai Zichy Kastélyban 2009. június 30. (kedd) – július 4. (szombat) között az idén is találkozhatunk. Témánk: **Áldáskeresők a Jákob-történetekben – Utak és tévutak az ígérettől a beteljesedésig**. További részletekről és az árakról a honlapunkon tájékozódhatunk (www.hatvanref.hu)

Meghívás

Húsvéti ünnepi istentiszteletek rendje

Ecséden március 24-én 3-kor
Csányon április 4-én fél 3-kor
Pásztón április 5-én 3-kor
Hatvanban Nagypénteken de. 10-kor és este 6-kor
Hatvanban Nagyszombaton du. 4-kor evangélizáció bábelőadással

Húsvét első napja:
Heréden fél 9-kor
Hatvanban 10-kor
Bátonyterenyén 11-kor
Lőrinciben fél 3-kor
Jobbágyiban 3-kor (új épületben)
Taron fél 5-kor
Apcon fél 5-kor

Húsvét második napja:
Szirákon 10-kor
Hatvanban 10-kor

Petőfibányán április 19-én 3-kor

A Hatvani Református Gyülekezet időszakos lapja, a Lámpás.
Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor
Szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)
Korrektúra: Blaskovics Judit
Kép- és honlapszerkesztés: Fonyódi Imre
Grafika: Christiaan
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9.
Tel.: 37/342-327.
www.hatvanref.hu
Készült házi sokszorosításban 250 példányban

2009. II-III.negyedév A Hatvani Református Gyülekezet és Szórvány Gyülekezetei Lapja 14. évf. 60. szám

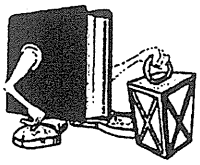

LÁMPÁS

TANÍTÁS

A lelkek megkülönböztetése

Egy fontos ajándék

A lelkek megkülönböztetése a Szentlélek egyik ajándéka (1Kor 12,10). Meg kell különböztetnünk Isten Lelkét az emberi és ördögi lelkektől. A megkülönböztetés kifejezetten bibliai parancs: „Vizsgáljátok meg a lelkeket!" (1Jn 4,1-3). Hasonlóan kell mérlegre tennünk minden prófétai megnyilvánulást is a gyülekezetben (1Thessz 5,21). Eközben vigyáznunk kell arra, hogy nagy igyekezetünkben a Lelket azonban meg ne oltsuk (1Thessz 5,19). A megvizsgálás ajándékára a végidőkben különösen szükségünk lesz, mert sok hamis lélek fog kiáradni. (1Tim 4,1).

Jézus és a megkülönböztetés

Jézus leleplezte a kegyes beszédű, sőt hízelkedő démonokat, még ha ők az Urat „Isten Szentjének" is nevezték (Lk 4,34). Határozottan fellépett az emberi jó szándék köntösében megjelenő gonosszal szemben is (Mt 16,22-23). Jézus egy alkalommal még az igazságot tenni akaró indulatok mögött is démoni jelenlétet látott (Lk 9,55). Elgondolkodtató, hogy az Úr szerint még testi elváltozások mögött is lehet ördögi jelenlét, tehát a betegség lelke (Lk 13,11-12). Jézus azonban a „jó lelket" is felismerte. Lelki antennája nem csak a gonoszra volt beállítva, hanem emberi szavak és életmód mögött Isten munkáját is meglátta. Így látta meg Péter megszólalásában az Atya kijelentését (Mt 16,17), és érzékelte Natánaelben az „igaz izraelität" (Jn 1,48).

A farizeus szív ellenkező eredményre jut

A farizeusok is foglalkoztak a lelkek megkülönböztetésével. Előszeretettel mondtak véleményt Jézus munkájáról és a benne munkálkodó Lélekről. Azonban mivel nem volt meg bennünk a megkülönböztetés ajándéka, mindig pontosan az ellenkező eredményre jutottak vizsgálódásuk során. Jézust elmebetegnek és a Belzebubbal szövetkezőnek gondolták (Mt 12,24).

Az apostolok ajándéka

Az ősegyház már az első napokban egy okkult szektává vált volna, ha Isten Lelke nem adta volna a megkülönböztetés ajándékát az apostolok szívébe. Péter felismerte Anániásban és Simon mágusban a démoni lelket (ApCsel 5,3; 8,20-23). Pál pedig Barjézusban és a filippi kislányban fedezte fel a megkötözöttséget (ApCsel 13,10; 16,17). A megvizsgálás ajándéka nem emberi értelem szerint működik, mégis vannak az értelem számára követendő alapelvek. Ilyen például: Senki sem mondja „Jézus Úr" csakis a Szentlélek által (1Kor 12,3). Tehát a Jézusról vallott bizonyságtétel alapvetően fontos, de igen lényeges a megszólaló személy Isten iránti engedelmessége és testvérszeretete is. Mert aki nem szereti testvérét, az nem Istentől van (1Jn 3,10). A megkülönböztetés kérdésének teljesebb megértését János apostol levelei világítják meg.

Mit tegyünk?

A felhozott példák ellenére fontos tudnunk, hogy elsősorban közösségi ajándékról van szó. A megvizsgálást együtt végzi a gyülekezet (1Kor 14,29). Nagy kérdés, hogy mi a teendő, ha gonosz lelkekkel találkozunk. Néha csak ki kell mondanunk a tényt, s óvni kell egymást attól, hogy hallgassunk rá. Máskor meg kell inteni az illetőt (Simon mágus). Az is megtörténhet, hogy maga Isten ítél (Anániás és Zafira). Előfordulhat azonban, hogy konfrontálódnunk kell (jövendőmondó lány Filippiben).

A szabadítást Jézus végzi. Az adott személy azonban el kell, hogy szakadjon gonosz útjaitól, sőt tárgyaitól is (ApCsel 18,18). A szabadulásnak jelei vannak. A nyugtalanságot, félelmet, zűrzavart és megfoghatatlan idegenséget Isten békessége, öröme és biztonságérzete váltja fel.

Különösen gondoljunk minderre evangelizációs alkalmakon. Ahol Isten Lelke munkálkodik, ott a gonosz is szívesen megjelenik (Jézus és a zsinagógai istentiszteletek). Blumhardt lelkész möttlingeni szolgálatából látjuk, hogy a győzelem titka a bűnbánó szívhez és Jézus nevének erejéhez kapcsolódik.

Dr. Tatai István lelkipásztor

Bizonyságtételek

Isten ma is gyógyít!

Nyár elején nagyon beteg lettem. Erős vérzésem, fájdalmaim és görcseim voltak, ezért egy nőgyógyászati kisműtétet kellett végrehajtani. A műtétet követően a hatvani orvos tájékoztatott, hogy miómám van és az egész anyaméhem annyira rossz állapotban van, hogy el kell távolítani. Természetesen nagyon elkeseredtem, mivel ilyen eredményre nem számítottam. Két testvér javaslatára felkerestem egy budapesti hívő orvosprofesszort is, aki megvizsgált, majd megnyugtatott, hogy azonnali beavatkozásra nincs szükség. Ezután a szövettani lelet is elkészült Hatvanban, melyet a műtétet végző orvos nagyon rossznak minősített. Kiderült, hogy van még egy problémám, a méhnyálkahártya túlzott sejtburjánzása, amely rákhoz vezethet. A hatvani orvos határozottan sürgős műtétet – az anyaméh eltávolítását – javasolta. Férjemmel úgy döntöttünk, hogy az utolsó szót a budapesti professzor mondja ki.

Egész nyáron vártam a következő pesti konzultációt, mivel a professzor nyári szabadságát töltötte. Sokat imádkoztam, de vívódtam is, hogy kell-e magamért és gyógyulásomért könyörögni. Végül a Biblia üzenete megerősített ennek fontosságában. A gyülekezet tagjai, csoportok és egyének szintén sokat imádkoztak gyógyulásomért.

A nyár végén elvittem a hatvani szövettani eredményemet a pesti orvoshoz, de azt látván már ő sem biztatott. Ultrahangos vizsgálatra jegyzett elő, melynek eredménye döntött a műtét kérdésében. Újabb várakozás következett, melynek végére ezt az egész ügyet átadtam Istennek. Úgy éreztem, már nem félek, legyen úgy, ahogy ő akarja.

Az ultrahang azonban már nem mutatott ki miómát, sőt még a méhnyálkahártya vastagsága is megfelelő volt. Egyből tudtam, hogy az Úr csodát tett. Le sem tudom írni, mennyire boldog és hálás voltam. Ami emberileg lehetetlen és elképzelhetetlen, az történt meg velem. Az imádság és a gyülekezet könyörgése meghallgatásra talált!

Hála és dicsőség az Úrnak!

Tóthné Molnár Andrea

Könyörülő és irgalmas az Úr

Júniusban megszületett az öcsémék kislánya, Anna. Még a kórházban görcsök jelentkeztek nála, a vizsgálatok eredménye: agykárosodás. Hónapokig tartó kórházi kezeléről beszéltek az orvosok, és nem tudták megmondani, lesz-e valaha ép ember belőle. Férjemmel az Úrhoz kiáltottunk és Ő meghallgatott minket. A görcsök elmúltak, két hét után hazaengedték, a többször is elvégzett EEG vizsgálatok negatívak lettek. Hála és dicsőség az Úrnak, hogy azóta is teljesen jól van. "Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítalak és te dicsőítesz engem" (Zsolt. 50,15).

Tóth Katalin

Beszámoló

Örüljetek velem (Lk. 15,6)

Nem lehet szavakban kifejezni, mit érzünk, amikor megkaptuk az imaházat Jobbágyiban. Az első istentiszteleten Húsvétkor, a hatvani testvérekkel együtt 25-en jelentünk meg. A feltámadás örömét *Dr. Tatai István* lelkipásztor hirdette, *Kim Sun Taik* lelkész és családja pedig éneket tanított a résztvevőknek.

Időközben havonta már két istentiszteletet tartunk a bibliaóránk mellett. A létszám 11-17 fő között mozog. Kérünk mindenkit, aki lelki békére és megnyugvásra vágyik, látogasson el hozzánk minden alkalomkor. Imádkozzunk együtt az Úrhoz! Kérjük bűneink bocsánatát, Isten áldását életünkre, munkánkra, családunkra és népünkre.

Jobbágyi, 2009. májusa ***Pataki Ferencné***

The Happy Life in Jesus

Egy boldog élet Jézussal

Ez volt a mottója annak a rendezvénynek, amely a jobbágyi református gyülekezeti ház udvarán zajlott 2009. július 28-án. Egy dél-koreai református missziós csoportot láttunk vendégül.
A vendégek már fél négykor megérkeztek és együtt elindultunk hívogatni a községben az 5 órakor kezdődő műsorra. Pontosan kezdték az előadást. Első műsorszámuk sláger dallamokra előadott tánc volt. Aztán megszólaltak a keleti dobok. Szinte mindenkinek hevesebben vert a szíve, mert elárasztott bennünket a lelkesítő szólam ereje. Ekkor szinte már megtelt az udvar emberekkel. Körülbelül 90-100 ember jött el. A műsor pantomim előadással folytatódott, majd bizonyságtételek következtek. Igen szép és színpompás volt a hölgyek legyezőtánca. A hatvani testvérek is készültek, bábelőadást mutattak be. A koreai igehirdetést Kim Sun Taik tiszteletes tolmácsolta. Ezután lelkipásztorunk egy rövid igehirdetéssel és áldással fejezte be az evangelizációt.

A vendégeket szeretetvendégséggel leptük meg. Magyaros bográcsgulyás, sütemények és gyümölcs volt a menü. Nagy örömünkre mindenkinek ízlett.
Olyan vélemény alakult ki a látogatókban, és ennek hangot is adtak, hogy a koreai testvéreken látható volt, hogy Jézus Krisztusban élnek. Sokkal felszabadultabbak voltak, mint mi. Életvidámságot, lelki gazdagságot és szeretetet sugároztak. Példát vehetünk tőlük. Hálás szívvel köszönjük Istennek, hogy ide vezérelte őket. Megtanulhattuk: Jézus Krisztussal járva igazi béke és öröm fakad életünkben.

Jobbágyi, 2009.szept. 2. *MariVica*

Vajta 2009.

Idén is június végén került megrendezésre a Parakletos ifjúsági és családos konferencia a már többek számára jól ismert vajtai Zichy-kastélyban. Közel százan tölthettünk együtt néhány napot a csodaszép kastélyban. A négynapos konferencia során a Jákób történetek áldáskeresőinek magasságait és mélységeit járhattuk be.

Hallhattunk az áldottság bibliai fogalmáról, amely Isten jelenlétében képzelhető el, mikor az Ő arca ránk ragyog. S persze nekünk is van feladatunk: fogadnunk kell ezt az áldó jelenlétet. Az áldás célja Jákób életében: bőkezűen tudjon adni az, aki eddig begyűjtött. A mi életünkben: a szívünk megváltozzon.
Az áldás vizein evezve nem kerülhető ki az eleve elrendelés és a szabad akarat bójája, melyekhez való tisztelettelteljes viszonyunk nagyban meghatározza élethajónk áldásos haladását.

Rebeka Isten-keresése is tanít minket, hogy ne szűnjünk meg időt és helyet találni, amikor az Úr szólhat hozzánk, de meg kell tanulnunk tovább is adni a hallott igét.
Jákóbban értékelhettük, hogy nem vetette meg az áldást, s ezért sok mindent képes volt megtenni, persze a szabályszerűségre ügyelnünk kell.
Az áldottság egyik jellemzője az Istent imádó élet. Ha ez elmarad, akkor bálványok nőnek fel, melyek deformálják életünket, s az már többé nem Istenre mutat, hanem magunkra. Tudatosan kell harcolnunk a bálványaink ellen, melyek közül a legmarkánsabb ellenfél az énünk.
Az áldáskeresők sorából nem maradhatott ki Ézsau sem, aki könnyek közt kereste a megtérést, mégsem találta meg. Mégis mit tanulhatunk tőle? Ne felejtsük el a hit kiváló harcosai előtt sok tál lencse gőzölög. Igazán az Istenhez való odafordulás ment meg, akkor maradhat a mienk az áldás. Azonban a falánk Ézsauban is munkálkodott Isten: 20 év után a testvérével találkozva, ki tudja mondani: van mindenem.

A tanításokon kívül az elhangzó személyes bizonyságtételekből is sok-sok áldást vehettünk, melyekért én is nagyon hálás vagyok. Miközben Isten engem is megajándékozott, nagy öröm és kiváltság volt látni, ahogy mások életében is láthattam áldásait.

S hogy mindaz, amit hallottunk ne csak elmélet maradjon, a konferencia utolsó két estéjén áldó imádságot lehetett kérni. A sorban álló áldásra várók az elhangzott tanítások gyümölcseit sejtették.

Kívánom minden résztvevő és olvasó életében Isten gazdag áldásainak kiáradását.

A konferencia tanításairól, bizonyságtételeiről CD felvétel készült, melyet **istvan.tatai@freemail.hu** címen lehet igényelni.

Blaskovics Judit

Könyvismertetés

Cseri Kálmán: József

Alcím: Isten iskolájában

A református biblia-olvasó kalauz nemrégen a Mózes I. könyve fejezeteit javasolta tanulmányozásra. Számomra nagyon áldásos volt József életét újra – de most valahogy mégis másképpen – végiggondolni. A 45-50. fejezet különösen meghatott, amikor József felfedte magát testvérei előtt, találkozott apjával és sírva borultak egymás nyakába. A Szentlélek engem is sírásra késztetett (az egész fejezetben 13-szor sírnak a szereplők). Csodálkozva éltem át ezt a történetet, hogy milyen erős a hite Józsefnek, amikor megbocsát testvéreinek: *„És most ne bánkódjatok, és ne bosszankodjatok azon, hogy engem ide eladtatok; mert a ti megmaradásotokért küldött engem Isten ti előttetek!"* (1Móz 45,5). Elgondolkodtam, én tudnék-e ilyen megbocsátó lenni? Át tudnám-e értékelni életem előző történéseit Isten szeretete szerint? Hát...
Csak Jézus tudott ettől megbocsátóbb lenni!

Elkezdtem a Parókia portálon kutatni olvasmányok, tanulmányok után. Mit írnak Józsefről? Érdekelt ez az ember, akiben Jézus előképét láttam. Ekkor akadtam Cseri Kálmán: József c. könyvére. Örömmel vettem kezembe, hogy megtudjam a szerző szerint hogyan lehetett a „cifra ruhás" kamaszból, apuka kedvencéből a mindenható Isten eszköze, a népeket és korokat átfogó, egyetemes üdvterv fontos láncszeme, a Megváltó előképe?
Megtudtam, megerősítést kaptam, hogy minden ember életében meghatározó tényező gyermekkora, neveltetése, kora és környezete. Kedves olvasmány volt ezekről József életének összefüggésében betekinteni.

József története viszont azt mutatja, hogy az emberi élet mindezeken túlmenően Isten örök tervébe illeszkedik, és pontosan az Istentől kapott küldetése teszi lehetővé az ember számára, hogy önmagán és a körülményeken felülemelkedjék, és szabad legyen.

Ma is, ugyanúgy, mint József korában, küldetését csak az az ember töltheti be, aki *kijárja Isten iskoláját*. József jelleme a szenvedések és a megpróbáltatások kohójában tisztult meg és vált Isten számára használhatóvá.

Uram! Kérlek Téged Jézus Krisztus nevében, taníts engem olyanná lenni, mint ő, de legfőképpen min te voltál, földi életedben. Hogy meg tudjak bocsátani, mint József. S hogy a Tőled tanult imádságunk ne csak rutinszerű imádság legyen, hanem igazi, a Te Lelkedből jövő... „Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen *mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek*!"
Budapest,

Dr. Réz Ferenc

Felhívás

Szerkesztői csoportok kerestetnek!

Örömmel kaptuk a hírt, hogy Jobbágyiban egy kis helyi újságíró csapat alakult. Pataki Ferencné *Marika* és Cséke *Évike* a jövőben „MariVica" néven fogják rendszeresen tájékoztatni a Lámpás olvasóit szórványgyülekezetük életéről. Miért ne lehetne ragadós a példa Hatvan és minden szórványunk számára?

Meghívók

A Keresztyén – Zsidó Társaság október 18-án (vasárnap) du. 3 órakor tart összejövetelt gyülekezeti termünkben.

- A társaság vezetősége részéről *Dr. Szécsi József* egyetemi docens szól Háránban tett útjáról.
- A hatvani zsidóság történetéről előadást tart *Németi Gábor* hatvani történész és nyug. igazgatóhelyettes.
- *Dr. Tatai István* pedig Kálvin és a zsidóság kapcsolatáról fog szólni. Dalokkal szolgál gyülekezetünk énekegyüttese.

Reformációs istentisztelet. Október 31-én (szombaton) 4 órakor hatvani református templomunkban hálaadó reformációi istentiszteletet tartunk.

- Igét hirdet *Fatalin Helga* evangélikus lelkipásztor.
- Református részről előadás hangzik el: *„Kálvin és a hugenotta lelkiség"* címmel.
- Énekelni fognak gyermekeink, a Hatvani Református Kórus, és gyülekezetünk énekegyüttese.

A Hatvani Református Gyülekezet és Szórvány Gyülekezeteinek időszakos lapja, a Lámpás.
Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor
Szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)
Lektor: Blaskovics Judit
Grafika: Christiaan
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Tel.: 37/342-327
E-mail: istvan.tatai@freemail.hu
Honlap: www.hatvanref.hu
Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre
Készült házi sokszorosításban
250 példányban

2009. IV.negyedév A Hatvani Református Gyülekezet és Szórvány Gyülekezetei Lapja 14. évf. 61. szám

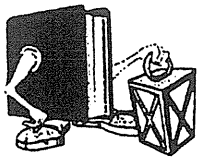

LÁMPÁS

Az Ige testté lett, közöttünk lakott.
János 1,14

A Lámpás újság minden kedves olvasójának áldott karácsonyi ünneplést és boldog újévet kívánunk gyülekezeti újságunk **60.** számával!

A Szerkesztőség

TANÍTÁS

Simeon karácsonya

Lk 2,25-35

Nagy kérdés, hogy az ezernyi „Békés és boldog Karácsonyt!" kívánó képeslapunk boldoggá teszi-e ünneplésünket... Simeonnak azonban egészen biztos boldog karácsonya volt. Ő maga mondta: „*Most bocsátod el, Uram, szolgádat beszéded szerint békességgel...*" Békességének és örömének legalább három forrása lehetett:

Simeon boldog volt, mert pontosan érzékelte Isten Lelkének vezetését. A Lélek rajta volt és irányíthatta, mert mindig Isten hallótávolságában élt. Belső fülével és lényével még idős korában is jól „fogta" a Lélek indítását! Milyen hatalmas dolog az, amikor a Szentlélek készít el egy találkozást Jézussal. Ilyenkor senki sem késik el, a hely és az időzítés is hajszálpontos lehet. Elgondolkodtató a karácsonyi történetekben, hogy Isten emberei mindig pontosan és jó helyre érkeztek (Mária és József, a pásztorok, a bölcsek, Simeon és Anna), de az ördög mindig elkésésre van ítélve. Heródes még papi segédlettel is lemaradt, gonosz szándéka nem valósulhatott meg.

Simeon boldog volt, mert életcélja beteljesedett. Életcélja ennyi volt: várta a Messiást. Tehát idős fejjel sem a végelgyengülést vagy a halált várta, hanem az Úr személyes megérkezését. Amikor aztán Jézust a kezébe vehette, a kicsi életben belső prófétai látásával saját örök életét és Izrael vigasztalását pillanthatta meg. Mások erre még a Megfeszítettet vagy a Feltámadottat szemlélve sem voltak képesek, de Simeon valóban nyitott szemmel megajándékozott várakozó volt.

Simeonnak boldog karácsonya volt, mert békével tudta letenni életét. Mindent megtett, ami a feladata volt. Mindent átélt, amit az Úr rendelt számára. Igazán áldássá lett élete, mert még Jézust is megáldhatta szüleivel együtt. Ezért derűsen és reményteljesen búcsúzhatott földi életétől és övéitől. Sőt hallhatta a személyes isteni hívó szót: „Uram, most bocsátod el szolgádat békével..." Ez az „elbocsátás" nem elküldés, hanem inkább az öröklétbe való meghívás volt, ahol ma már mindig Karácsony van, mert Isten emberei Jézussal lehetnek.

Isten mindnyájunknak boldog Karácsonyt készített Jézus eljövetelével. Te is isteni elrendeléssel születtél. Fogadd szívedbe Jézus Krisztust és kérd a Szentlélek vezetését, hogy célba érkezzen életed minden nap!

Dr. Tatai István lelkipásztor

Emlékezés

Nelli néni 80 éve született

Nelli Néni (Nagy Kornélia), gyülekezetünk egykori beosztott lelkipásztora pontosan hét éve hunyt el 2002. december 23-án. Az idén töltötte volna be 80. életévét. Ma Rá emlékezve, Istennek adunk hálát igehirdető és lelkigondozói szolgálatáért. Nagy pártolója volt Lámpás újságunknak is. Szívében mindig volt élő Ige és kellő humor is, így a legkülönbözőbb döntésekben áldottan tudott megnyilvánulni.

Nagy Kornéliáról 2009. december 19-én du. 4-kor, a gyülekezet családi Karácsonyán fogunk megemlékezni. Egyik versét Kaizer Györgyné Erzsike fogja elszavalni.

Bizonyságtételek

Az Úr hangja ma is megszólít

Az elmúlt időben nagyon tele volt a szívem félelemmel és keserűséggel. Nem igazán tudtam bízni abban, hogy jöhet még valami jó az életemben. Barátnőmmel beszélgettem, és ő keményen megfeddett dolgaimmal kapcsolatban. Bűnbánatot tartottam, de itt nem ért véget a történet. Az Atya trónusa elé

borultam és kérdeztem, hogy hol vannak még bűnök az életemben, mert szeretnék alázatban Ő elé járulni. - Az én drága testvéreim ekkor már több hete imádkoztak értem négyen, és a gyülekezetem is, hogy helyre álljon lelki egészségem. – Ahogy ott térdeltem az Atya előtt, különös érintést kaptam. Ezután felálltam és szívből elkezdtem énekelni, ujjongani és táncolni előtte. Az volt a szívemben, hogy ki kell lépnem az életbe hittel, hogy Isten kiemelhessen állapotomból.

Az igazi változás akkor kezdődött, amikor augusztus 5-én az Atya megszólított és azt mondta, hogy mától vége a bánatnak, búskomorságnak és a gyötrődésnek. Az ezután következő hetekben teljesen máshogy kezdtem el imádkozni: újra szenvedéllyel, tűzzel és hittel. A Szentlélek betöltött túlcsorduló módon, és már biztonságban éreztem magam. Nem féltem, azt éreztem, hogy leemel Isten minden terhet rólam, reménységgel telik meg a szívem. Az Úr előtt kedvessé vált áldozatom, mert azt mondta, hogy alamizsnáim eljutottak Hozzá, és az imáimat meghallgatta. A szemem felnyílt az igazságra. Mintha csak egy szemellenző hullt volna le rólam, azt tapasztaltam, hogy egyre csak nő bennem az éhség Isten igéjére. Az Atya teljesen átformálta látásmódom, gondolkodásom és a szívem. Azt hiszem, más emberré lettem. Hitem, ajándékaim és talentumaim is teljes egészében visszanyertem. Az Úré minden dicsőség! Az összes imádságot köszönöm. Köszönöm, s mindazt, amit értem tettetek.

Arra szeretnék buzdítani mindenkit, hogy soha ne adjuk fel a harcot egymásért, szeretteinkért és a gyülekezetért. A következő igével zárom bizonyságtételem:

"És nem lesznek zárva többé a látóknak szemei, és a hallók fülei figyelmeznek."

Az Úr szeretetével: ***Balogh Mónika***

„Minden gondotokat Őreá vessétek...!"

A hit szempontjából érintetlen testvéremet – költözésekor – egy hétre otthonunkba fogadtuk. Mint minden reggel, így a nálunk töltött napjaiban is, hálaadással vettem kezembe a Bibliámat előtte is. Testvérem kávézgatás közben csak nézte, mi is az első reggeli teendőm, de eleinte nem szólt semmit.

A következő napon folytattam az Ige olvasását. Ekkor már megkért, hogy olvassam hangosan. Én örömmel tettem eleget kérésének. A harmadik napon már együtt mondtuk az Úrtól tanult imát. Így telt el a hét, amelynek minden napját hálaadással fejeztük be. Időközben megértette, hogy Isten NAPONTA bebizonyítja jelenlétét életünkben, amiért NAPONTA hálával tartozunk Neki.

Elköltözködéskor nem esett az eső, az ügyintézők pedig igen kedvesek voltak velünk. Nagyon-nagyon boldog voltam, hogy együtt imádkozhattam a testvéremmel, és kértem őt, hogy új lakhelyén látogassa a gyülekezeti összejöveteleket és az istentiszteletet. – *„Az Úr az igazak lakóhelyét megáldja"* (Péld 3,33).

Kaizer Györgyné (Jobbágyi)

A morzsa

Szombaton arról hallottunk a gyülekezetben, hogy fontos a bőségesen terített lelki asztalunkról egy-egy morzsát adnunk az éhezőknek (Luk 16,21). Ezúttal én kaptam "morzsát".

Húsz éve, hogy megtértem a hatvani református templomban. Azonban évek óta nem jártam már az alkalmakra. Nagyon leterhelt lettem, sem energiám, sem kedvem nem volt ahhoz, hogy templomba járjak.

Sajnos, tavaly novemberben elváltam és nehéz időszak következett. Nagyon el voltam keseredve.

Vasúti jegypénztárban dolgozom. Egy alkalommal egy utas a pénz mellé egy kártyát is tett, amire egy ige volt írva: *"Akik az Urat szeretik, azoknak minden a javukra válik"* (Rm 8,28). Nagyon elgondolkoztatott ez az ige, és újra elővettem a Bibliát. Újra kezdtem bízni, és remélni, hogy Isten a rosszat is jóra tudja fordítani az életemben. Visszatértem a hívő életemhez, és azóta megint járok a gyülekezetbe is.

Lukács Erzsébet (Boldog)

Az ellenőrzés és Isten Országa

Egy idősek szociális otthonában dolgozom. Nemrégiben ismét a munkámat ellenőrizték, amire mostanában elég gyakran kerül sor. Az eddigiek folyamán mindig mindent rendben találtak, így soha nem kellett különösebben aggódnom. Nem árt azonban résen lenni! Ilyenkor mindig mindent átnézek, ki tudja, hátha valami még sincs rendben. Ki is derült, hogy egy fontos dokumentum hiányzik, amit mihamarább pótolnom kellett. Egy egyszerű közérzetet felmérő kérdőívről volt szó. El is készítettem mind a húsz emberrel, és örömmel tapasztaltam, hogy a megkérdezettek közül heten fokozottan érdeklődtek a Szentírás iránt. Megint csak bebizonyosodott, hogy Isten mindenhol ott van, és amikor nem gondoljuk, akkor is a segítségünkre siet. Most hetente a „revízió" gyümölcseként, „hivatalos keretek között" közösségi felolvasást tartok hét idős testvérnek, János evangéliumából.

Rákóczi Ferenc Lőrinciből

Ron és Jeannie

Ugye nem kell bemutatni *Ron Seck* michigeni tiszteletes urat? A nyár folyamán már második alkalommal láttuk vendégül Jobbágyiban. Korábban egy bibliaórán találkoztunk vele, most azonban elhozta feleségét, *Jeannie*-t is. Tolmácsolta gyülekezetük tagjainak üdvözletét, megemlítette: többen szerettek volna elbújni úti poggyászukban, és eljutni hozzánk. Mint mondta, olyan sok kellemes emlékkel érkezett vissza az első látogatása után, hogy mindenkit kíváncsivá tett, milyenek is vagyunk a valóságban.

Augusztus 9-én istentisztelet alkalmával fogadtuk Ront és Jeannie-t az új gyülekezeti házunkban. Csényi György tiszteletes úr igehirdetése után következett Ron tiszteletes úr

„előadása". Azért mondjuk, hogy előadása, mert olyan erőteljes gesztikulációval adta elő mondandóját, hogy szinte olyan színházban érezhettük magunkat, ahol egy egyszemélyes dráma került színre. Csak néhány kifejezést ismertünk angolul, mégis majdnem mindent megértettünk, mielőtt még Pádár Zoltán tolmácsolta volna. Ron tiszteletes úr példabeszédében hétköznapi események említésével szólt a szeretetről, az imáról, az Istennel való találkozásról, a hitvesi szeretetről, a célok kitűzéséről és a munkánkról.

Az istentisztelet után a vendégek megcsodálták az épület fagerendás mennyezetét és vályogból épített falait. Tetszettek nekik további felújítási terveink is. Örömünkre, szívesen fogadták a felszolgált üdítőket és süteményeket. Lelki felüdülés volt számunkra a látogatás.
Köszönjük *Pádár Zoltán* teológushallgatónk tolmácsolását és koordinációs munkáját. Felesége, *Juditka* személyében nagyon kedves segítőnkre találtunk.

„MariVica" Jobbágyiból

Beszámoló

Megalakult a Hatvani Református Kórus

A szép zene imádság

2009. október 31-én, a reformáció emléknapja alkalmából rendezett ünnepségen három kórusművet énekelt a Hatvani Református Kórus. Az énekkart 2009 februárjában indítottuk útjára. Az ötletet Tatai István lelkipásztorunk támogatta.

A kórus lelki életének két kiváló vezetője: *Jang Bo Kyeung* és *Bodáné Csontos Gabriella*. Ők vezetik a próbákat megelőző és lezáró közös imádságainkat. Ilyenkor imádkozunk egymásért, a próba sikeréért, kérjük az Urat, hogy legyen velünk és segítse a munkánk. A betegekért és a gondokkal küszködőkért is könyörgünk. Többször megtapasztaltuk már a segítségét.

Fél év nagyon rövid idő egy kórus számára. A csak vasárnaponként tartott másfél órás próbák általában nem lennének elégségesek a jó hangzáshoz. Valóságos csoda, hogy áprilisban már a Húsvétot képesek voltunk egyszerűbb kánonokkal ünnepelni. Pünkösdre kétszólamú művekkel készültünk, majd augusztus végén négy éneket adtunk elő a gyülekezet előtt. A Reformáció Emléknapja után most az Adventre és a Karácsonyra öltöztetjük ünneplőbe a lelkünket.

A kórus összetétele nagyon vegyes. A tagok közt van két egészen kislány, egy tizenéves nagylány, felnőtt nők, valamint egy férfi. Egyetlen tiszta profilú kar (gyermek-, női, vegyes kar) felállításához sem lennénk elegen, ráadásul le kellene mondani emberekről. Ez pedig lehetetlen. A gyülekezetben nagyon nagy szeretetet kaptunk, itt igazán jó, befogadó és elfogadó a légkör. Ezt pedig ebben a szűkebb közösségben is a legfontosabb elveink közt tartjuk számon. Az emberi értékeknek a szakmaiak előtt kell állniuk.

A szép zene maga is imádság. Benne kimondatlanul szólalnak meg legrejtettebb vágyaink. A tiszta hang és dal gyógyítani is képes: felüdíti az embert, a szomorúak megvigasztalódnak. Hisszük, hogy amíg énekelünk, az Úr velünk örül. Biztosan tudjuk, hogy szemmel kíséri munkánkat és segít minket.

Félév elteltével lassan összeszokunk, kezdünk valóban baráti közösséggé formálódni. Nyitottak vagyunk, szívesen látnánk újabb, lelkes tagokat is, bárkit, aki kedvet érez hozzá.

Kővári Éva, karvezető

Heródes kőbányája Jeruzsálemben

régészet

Izraeli régészek nagy horderejű bejelentést tettek 2007 szeptemberében. A jeruzsálemi Óvárostól mintegy 4 km-re északra, egy iskola alapozó munkái során, Nagy Heródes azon kőbányájára bukkantak, amelyből az ún. Második Templom felépítéséhez szükséges köveket termelték ki.

Az azonosítás úgy történhetett meg, hogy a helyszínen hátra maradt néhány olyan 3 – 8 méteres, kb. 20 tonnás kőtömb, amelynek méretei pontosan megfelelnek a heródesi templom által használt építési kövek méreteinek, amelyeket ma a Siratófalban, illetve a Templomhegy falában láthatunk. A helyszínen tucatnyi vasból készült feszítő ék, Heródes korabeli (Kr.e. 37-4) kerámiatöredék és pénzérme is előkerült.

Haim Richman, a Harmadik Templom Intézetnek rabbija, mindezt „Isten csodálatos csókjának" nevezi. Az Örökkévaló éppen akkor ajándékozta meg a zsidó népet ezzel a lelettel, amikor a mohamedán hatóságok a zsidók háromezer éves jelenlétét és két templomuk egykori létét próbálják megkérdőjelezni. A második templomot a rómaiak Kr.u. 70-ben rombolták le.

A rabbi szerint a zsidók eljövendő harmadik temploma egykor a világ közepének neveztetik.

A témáról többet a Google keresőben találhatunk: „Herod's Quarry" kereső szó alatt.

T.I.

Modern misszió

Óriásplakátok Ausztriában

Tavaly Karácsonykor az Osztrák Katolikus Egyház 2.300 óriásplakátot helyezett el az ország különböző pontjain. A transzparensek tartalma a Karácsony lényegéről szólt. A missziós vállalkozás annyira jól sikerült, hogy Húsvétkor is megismételték az akciót a következő szöveggel: „Húsvétkor Jézus Krisztus feltámadt a halottak közül. Ezért örömünnep ez ma is minden ember számára". *(Forrás: TOPIC 2009 áprilisa)*

Imatémáink

- **Isten szándékai** valósuljanak meg egyházközségünkkel kapcsolatban. Az Úr dicsőségére élhessünk, sok embert szólíthassunk meg az evangéliummal.
- **Adassék ige** Isten minden szolgájának és munkásának.
- Bárcsak a gyülekezet minden tagja „élő kőként" megtalálná helyét és munkáját Isten Országában. Tehát imádkozzunk azért, hogy a gyülekezetben **csökkenjen a „lelki munkanélküliség** is".
- A februárra tervezett **szociális segítő-akciónkban** 15 olyan családot szeretnénk elérni, akik gazdaságilag megroppantak, és örömmel fogadnák az anyagi támogatást és az evangéliumot.
- **Betegeinkért** személy szerint sokat könyörögjünk, hogy el ne fogyatkozzon hitük.

Felhívás

Táborozás 2010-ben

Örömmel jelezzük, hogy 2010-ben a **Mátraházi Református Lelkészüdülőben** tartjuk a Parakletos Ifjúsági és Családos hetet.

Időpont: 2010. július 12 – 17 (hétfő – szombat = öt nap).
Téma: Szabadulás
Szállás: igényesen felszerelt két – három – illetve többágyas, fürdőszobával kiegészített apartman-szerű szobákban.
Lehetőségek: Az épületben van lift. Kirándulási lehetőségek a közeli Sástóra, Recskre, a gyöngyösi strandra, illetve az egész Mátrába. A gyerekeket a közeli források (patakozás) és a siroki vár (bújócska), a bükkszéki fürdő, valamint a helyi meglovagolható arab telivér teheti boldoggá.
Árak: A díj teljes ellátással egységesen kb. 5.000,- Ft/fő/nap. Hároméves korig: ingyenes. Családi kedvezmény: Az első és második gyermek (4-14 év között) 50%; a harmadik gyermek ingyenes. Fizetés: megérkezéskor készpénzzel, illetve üdülési csekkel.

Meghívók

Ünnepi szolgálatok rendje decemberben

Csány: 19-én du. fél 3-kor

CSALÁDI ÉS SZÓRVÁNY-KARÁCSONY: 19-én (szombat) du. 4-kor
Petőfibánya: 20-án, du. 3-kor
Ecséd: 22-én, du. 3-kor

SZENTESTE: 24-én, este 6-kor
KARÁCSONY ELSŐ NAPJÁN:
- Heréd: fél 9-kor
- Hatvan: 10-kor
- Bátonyterenye: 11-kor
- Lőrinci: fél 3-kor
- Jobbágyi: 3-kor
- Tar: fél 5-kor
- Apc: fél 5-kor

KARÁCSONY MÁSODIK NAPJA:
- Szirák: 10-kor
- Hatvan: 10-kor

A NEGYEDIK VASÁRNAP (27-ÉN):
- Heréd: fél 9-kor
- Hatvan: 10-kor
- Bátonyterenye: 11-kor
- Jobbágyi: 3-kor
- Pásztó: 3-kor

SZILVESZTERKOR este 6-kor tartunk hálaadó istentiszteletet, majd utána éjfélig vidám együttlétet tervezünk filmvetítéssel, beszélgetéssel és szeretetvendégséggel.

Köszönetmondás

Egyházközségünk Presbitériuma Istennek ad hálát azért, hogy a 2009-es esztendőben is megtartotta a gyülekezetet. Ő adott vezetést döntéseinkben, s rendelte ki a szükséges anyagi fedezetet szolgálatunk végzéséhez. Nagy örömünk, hogy néhány istentiszteletünk létszáma szerényen növekedett, s 14 személy konfirmálhatott, akik közül a többség megtalálta helyét is közösségünkben.

Külön köszönetet mondunk azoknak, akik imádságaikkal, hívogatással, fizikai munkával, rendszeres szolgálatukkal, adományaikkal és számos más módon kifejezték támogatásukat és szeretetüket a Hatvani Református Egyházközség irányába, s ezzel hisszük, hogy Isten Országának javára és az Úr örömére cselekedtek.
Hatvan, 2009 Adventje

Édes Zoltán gondnok — ***Dr. Tatai István*** lelkipásztor

LÁMPÁS

A Hatvani Református Egyházközség és Szórvány - gyülekezeteinek időszakos lapja.
Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor
Szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)
Korrektor: Blaskovics Judit
Grafika: Christiaan
Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre
www.hatvanref.hu
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Tel.: 37/342-327 E-mail: istvan.tatai@freemail.hu
Készült házi sokszorosításban
250 példányban